

VAN PRESENTATIE NAAR LICHTKUNSTWERK 'NU TE ZIEN'

Al enkele jaren heeft Stadsmuseum Woerden in de wintertijd een extra expositiewand. Zodra de avond valt zien voorbijgangers op de buitenmuur aan de Havenstraat wat het museum heeft te bieden. Tot nu toe gebeurde dat op een vrij statische manier. Afgelopen maanden is de apparatuur en de software bij-de-tijd gemaakt door Flink Museale Projecten. De vernieuwing van de techniek geeft creatieve makers meer mogelijkheden. Het eerste dynamische lichtkunstwerk door Rien van Esterik bij de huidige tentoonstelling TOPVORM kunst+sport is nu te zien.

VERTOON JE KUNSTEN

We hebben de intentie om samen met én onder regie van Stadsmuseum Woerden deze opvallende expositie-mogelijkheid onder het motto 'Vertoon je kunsten' ook beschikbaar te stellen aan 'digitale kunstenaars'. Ook nodigen we cultureel maatschappelijke instellingen en -initiatieven uit om zichzelf en hun evenementen op deze kunstzinnige manier uit te lichten!

WONEN IN KUNSTWERKEN

VERHEFFING VOOR ALLEN

Naarmate de tijd voortschrijdt en het lichaam niet meer in staat is om topsport te bedrijven moeten we om fit te blijven andere keuzes maken. Tennis wordt ingewisseld voor Jeu de boules en ook alleen dan als de weersomstandigheden het toelaten.

Zo kan het gebeuren dat we op een druilerige woensdagmorgen besluiten niet te gaan 'boulen' maar af te reizen naar Amsterdam om het museum 'Het Schip' te bezoeken.

Van over de hele wereld is dit museum een bedevaartsoord voor architectuur- en kunstliefhebbers. Mijn bouwmaten zitten weliswaar 'in het vak', maar hebben er nog nooit van gehoord.

Binnen veertig minuten rijden parkeren wij onze auto vlak voor de entree van het museum. We zijn te vroeg. De deur is nog dicht, we lopen vast een rondje om het wooncomplex waar het museum 'Het Schip' onderdeel van is. De regen wordt niet meer opgemerkt. Er is verbazing en bewondering alom.

Waarom een bezoek aan 'Het Schip'

Het museum is onderdeel van een woningbouwcomplex in de Spaarndammer buurt in Amsterdam West, gebouwd tussen 1914 en 1921 en ontworpen door Michel de Klerk. Het woningbouwcomplex is zo onderscheidend dat het zich 'verheft' tot ware bouwkunst. Het is Amsterdamse School in optima forma, expressionistische kenmerken in architectuur met fantastische vormen. Het kan wedijveren met Gaudí in Barcelona en worden paleizen voor de arbeiders genoemd. Het Schip is meer dan alleen een architectuurmuseum. Er wordt inzicht gegeven in de recente geschiedenis met betrekking tot de huisvesting van de vele arbeiders in Amsterdam.

Bouwen zit in ons DNA

Op de binnenplaats van het complex staat een container opgesteld met daarin een duiding van hoe arbeiders in die tijd gehuisvest waren.

Na de container gaan we nu onder begeleiding van een gids weer een rondje lopen om het complex. Weer wordt de regen niet ervaren, we lopen over het binnenplein, langs de gevels, bezoeken het postkantoor en de gerenoveerde woning onder de iconische toren van het complex om zo weer terug te keren naar het museum. We zitten vol met vragen en wie is nu precies Michel de Klerk.

Museum Het Schip

De Dageraad - schoonheidsideaal voor arbeiders

Wie is Michel de Klerk?

De Rembrandt onder de architecten wordt hij geksterend genoemd, hij is de grootste architect die de wereld gekend heeft, allemaal superlatieven met een zekere betrekkelijkheid maar het geeft toch wel aan wat voor fenomenaal talent deze man had.

Naast het tekenen van gebouwen was hij ook een groot meubelmaker en tekenaar. Hij is niet oud geworden (1884-1923) maar heeft desalniettemin een omvangrijk oeuvre achtergelaten. Hij was de grote inspirator van de Amsterdamse School, een expressionistische architectuurstroming en kunstbeweging, die nu na honderd jaar nog steeds kunstenaars en architecten over heel de wereld inspireert. Hij ontwierp voor de mensen die het konden betalen maar door zijn achtergrond wilde hij zijn talenten ook aanwenden voor minder draagkrachtigen in de samenleving. De Klerk was geen man van de academie hij was een 'self made man'. Zijn teken- en ontwerp talent werd al vroeg ontdekt door Eduard Cuypers die hem op zijn veertiende al liet werken op het architectenbureau.

Cuypers had ook een atelier in Amsterdam waar jonge kunstenaars en architecten een ambacht konden leren en hier ontstond dan ook de liefde voor het ambacht en respect voor de vaklieden. Hier moet ook de basis gelegd zijn voor zijn sociaal bewustzijn en het geloof in gelijke rechten. Hij vond het belangrijk dat arbeiders met schoonheid in aanraking kwamen, de volkshuisvesting die hij daarvoor rea-

Museum Het Schip, postkantoor

Het gele blok. Foto Dirk Verwoerd, www.architectuur-fotograaf.eu

liseerde met woningbouwcomplex *Het Schip* en *De Dageraad* werden dan ook arbeiderspaleizen genoemd.

Realisatie Het Schip

In 1911 realiseerde de Klerk zijn eerste woning in Uithoorn, recent volledig gerestaureerd door vereniging Hendrick de Keyzer.

De grote doorbraak kwam er met het Hillehuis aan het Johan Vermeerplein. Deze succesvolle realisatie ging in opdracht van de ontwikkelaars Hille en Kamphuys.

Met deze ontwikkelaars werden aan het Spaarndammerplantsoen meerdere woonblokken gerealiseerd. In het begin van de eerste wereldoorlog kwamen Hille en Kamphuys in de financiële problemen.

De gemeente Amsterdam wilde graag met de Klerk doorbouwen aan het plantsoen, het slechtste stuk moest nog ingevuld worden.

De Klerk zag mogelijkheden en via Publieke Werken van de gemeente Amsterdam werd woningbouwvereniging 'Eigen Haard' de nieuwe opdrachtgever.

De tijden waren veranderd, het was oorlog, het complex 'Het Schip' had een weelderige uitstraling. Was het niet te luxueus voor arbeiders? Floor Wibaut, wethouder volkshuisvesting heeft uiteindelijk de financiering voor elkaar gekregen. Hij vond dat er mooie woningen voor arbeiders moesten komen, hij wilde de arbeiders 'verheffen'.

Het complex 'Het Schip' wordt gezien als het grote meesterwerk van Michel de Klerk, met de bouw hiervan plaatste Michel de Klerk zichzelf en de Amsterdamse School in de architectuur geschiedenis. Het mooiste symbool van zijn talent is misschien wel het broze torentje aan de Hembrugweg, 'Het torentje van de Klerk'.

Eduard Cuypers ontdekte het talent van Michel de Klerk. Cuypers op zijn beurt werd opgeleid op het architectenbureau van zijn oom Pierre Cuypers. In 1881 richtte Eduard Cuypers een eigen architectenbureau op in Amsterdam. Ondanks zijn opleiding werkte hij niet in de stijl van de neogotiek die zijn oom omarmde, maar werd zijn vroege werk sterk beïnvloed door de nieuwe stijlinvloeden, die opkwamen en weer verdwenen, zoals Jugendstil, Rationalisme, Um 1800-Bewegung e.a. - Bron: Wikipedia.

NU TE ZIEN

Museum
Het Schip:
*Ongekend talent,
vrouwen van de
Amsterdamse
School*
t/m juni 2026.

Affiche van Wilhelmina Drupsteen (detail)

Op 39-jarige leeftijd op zaterdag 24 november 1923 overleed De Klerk onverwacht aan een longontsteking. Michel de Klerk is niet oud geworden. Het oeuvre dat hij in zijn korte leven tot stand bracht trok vanaf het begin veel bezoekers en kreeg bewondering uit de hele wereld. De 'bouwmeester van de romantische architectuur' liet een belangrijke erfenis achter.

En dan staan we weer buiten, de regen is inmiddels gestopt. Er zijn heel veel vragen, maar er wordt er niet één gesteld. Ieder voor zich verwerkt de verwondering. Verdorie het is ons vak, ons DNA. We voelen ons bevoorrecht; misschien wel een beetje 'verheven'. Hier is een topprestatie geleverd; we zijn er stil van.

Door liefhebbers van over de hele wereld wordt het museum 'Het Schip' bezocht, dool door de wijk en laat je verwonderen, het is dicht bij huis. Gebruik de lunch of diner in het Scheepvaarthuis, hier komt de hele Amsterdamse School bij elkaar, je komt ogen te kort.

Namens het bestuur van de Vroedschap van Woerden anno 2018 wensen we iedereen hele mooie kerstdagen en vooral veel 'verheffing' in het nieuwe jaar.

Jaap Breunesse

Museum Het Schip met torentje

Beeld van Floor Wibaut. Wibaut was wethouder van 1914 tot 1927 en van 1929 tot 1931 en bracht als zodanig veel tot stand, onder andere op het gebied van de volkshuisvesting waarbij hij arbeiderswoningen bouwde ('Wie bouwt? Wibaut!').

Het beeld van kunstenaar Willem B. IJzerdraat staat op het binnenrein van complex De Dageraad.

Collectie Nederland: Musea, Monumenten en Archeologie

stadsmuseum woerden Zoeken

Filteren op: Dataprovider, Onderwerp, Vervaardiger, Vervaardigingsdatum, Soort object, Techniek, Rechthebbende, Gebruiksrecht

stadsmuseum woerden

Number of results per page: 25 / 50 / 100 42 resultaten

 <p>Gestel, L. Spakenburger vissersvrouwen 1934 - 1934 Bron: Stadmuseum Woerden</p>	 <p>Onbekend Kruikje met oor 0040 - 0140 Bron: Stadmuseum Woerden</p>	 <p>Onbekend Stadszegel Woerden 1400 - 1500 Bron: Stadmuseum Woerden</p>	 <p>Vreedenburg, C. Pannebakkerstuijjes te Woerden 1901 - 1901 Bron: Stadmuseum Woerden</p>	 <p>Gestel, L. Landschap met hooscherven bij Monijfoort 1909 - 1909 Bron: Stadmuseum Woerden</p>
 <p>Vreedenburg, C. Gezicht op de Petruskerk 1925 - 1925 Bron: Stadmuseum Woerden</p>	 <p>Vertin, P.G. Gezicht op Stadhuis en Kerk te Woerden 1865 - 1865 Bron: Stadmuseum Woerden</p>	 <p>Vreedenburg, C. Het Oorgat te Kampen - Bron: Stadmuseum Woerden</p>	 <p>Onbekend Kruifles 1700 - 1900 Bron: Stadmuseum Woerden</p>	 <p>Gestel, L. Briefkaart Bedankt voor uw felicitaties. 1881 - 1941 Bron: Stadmuseum Woerden</p>
 <p>Vreedenburg, C. Boerderij aan het water 1925 - 1925 Bron: Stadmuseum Woerden</p>	 <p>Gestel, L. Portret Emmetje Gestel 1905 - 1905 Bron: Stadmuseum Woerden</p>	 <p>Vreedenburg, C. Sluisje van Woerdense Verlaat 1912 - 1912 Bron: Stadmuseum Woerden</p>	 <p>Onbekend Zegelsempel Jan de Bakker 1800 - 1900 Bron: Stadmuseum Woerden</p>	 <p>Onbekend Wesroelchild 1881 - 1881 Bron: Stadmuseum Woerden</p>

WERELDWIJD ZICHTBAAR!

Stadmuseum Woerden is begonnen met het online zichtbaar maken van de collectie. 36 stukken zijn nu online te bekijken via CollectieNederland.nl! En dit is nog maar het begin: stukje voor stukje wordt de online collectie uitgebreid. Zo deelt het museum haar collectie met iedereen. Extra belangrijk voor een museum met beperkte fysieke toegankelijkheid. De stukken zijn nu letterlijk wereldwijd toegankelijk, want CollectieNederland.nl is gekoppeld aan Europeana, het Europese platform voor digitaal erfgoed.

Zo zijn de Woerdense objecten nu ook internationaal zichtbaar. Hoe tof is dat! Achter de schermen is door het collectieteam maandenlang gewerkt aan het publicatie-klaar maken van die eerste 36 stukken. Dit vraagt om aanpassing van de gegevensvelden in het collectieregistratiesysteem, op zo'n manier dat het succesvol is in te lezen door het online platform. En dat is technisch precisiewerk! Ook de foto's moesten in de meeste gevallen opnieuw gemaakt worden. Maar het resultaat mag er zijn en smaakt naar meer.

Meer info: <https://www.stadmuseumwoerden.nl/collectie/online-collectie>

Collectie Nederland: Musea, Monumenten en Archeologie

Zoeken Zoeken

Terug naar resultaten Uitgebreide weergave

<p>Identificatie</p> <p>Titel Gezicht op de Petruskerk</p> <p>Soort object schilderij</p> <p>Identificatie 10.0036</p> <p>Beschrijving Gezicht vanaf de singel op de Petruskerk in Woerden. Op de brug een kaasbrik, onder de brug een klevlet, links en rechts van de brug geboomte. De schilder heeft hiermee de twee belangrijkste nijverheden van Woerden weergegeven.</p>	<p>Vervaardiging</p> <p>Vervaardiger Vreedenburg, C.</p> <p>Vervaardigingsdatum 1925 - 1925</p> <p>Rechten en licenties</p> <p>Gebruiksrecht https://rightsstatements.org/page/InC/1.0/</p>	<p>Fysieke kenmerken</p> <p>Afmetingen breedte 78.5 cm lengte 63 cm</p> <p>Bron</p> <p>Dataprovider Stadmuseum Woerden</p>
---	--	--

LEZING VOOR ONZE VRIJWILLIGERS

Op 4 november jl. zijn de vrijwilligers van het Stadmuseum Woerden op een interessante lezing, aangekleed met een hapje en een drankje.

Dit was de derde keer dat Frans Lander speciaal voor de vrijwillige medewerkers een presentatie verzorgde, een mooie jaarlijkse traditie. Dit keer nam Frans hen mee naar het Île-de-France, een klein gebied rondom Parijs. Dit is het hart van Frankrijk, dat zijn naam aan het land gaf en waar het latere koninkrijk Frankrijk is ontstaan. Het dankt zijn naam aan de talrijke rivieren en stromen die het gebied omsluiten. Frans heeft de toehoorders meegenomen op een (dia-)reis in een cirkel rondom Parijs, langs kastelen en tuinen, kunst en natuur. Hij heeft zelf in dit gebied gewoond en kon er levendig over vertellen. En hij moedigt iedereen aan om Île-de-France niet over te slaan bij een volgend bezoek aan Parijs.

Arja van Veldhuizen, directeur

Château de Vaux le Vicomte. Er zijn honderden kastelen in de regio Île-de-France. Meer dan 300 zijn geklasseerd als monument.

NOG MEER BIJZONDER MATERIAAL VAN LEO GESTEL

Bron Algemeen Dagblad regio Woerden
Harrie van Opstal, 17 september 2025

UITREIKING 17 SEPTEMBER

CHEQUE VOOR HET STADSMUSEUM

Dankzij de geslaagde verkooptentoonstelling én nog een extra donatie van de Stichting Strawdogs konden we dit jaar de collectie van Stads museum Woerden verrijken met meerdere unieke werken en enkele bijzondere persoonlijke bezittingen van Leo Gestel.

Het zouden aanvankelijk negen tekeningen zijn die het Stads museum Woerden aan de Gestel-collectie zou mogen toevoegen. Maar onverwacht is er meer aangeboden van deze beroemde in Woerden geboren kunstenaar.

Leo Gestel (1881-1941) wordt, samen met Piet Mondriaan, Jan Sluijters en Kees van Dongen, beschouwd als de uitvinder van de Nederlands moderne kunst. Omdat Gestel in Woerden geboren en getogen is, probeert het Stads museum een zo uitgebreid mogelijke collectie van de schilder op te bouwen.

Werk van Gestel uit de collectie Gerti Bierenbroodspot

Conservator Stephanie Rompa(r) neemt een door Leo Gestel vervaardigd toneelmasker in ontvangst van Karin van der Beek. Foto: Aart Sliedrecht.

Oom tekende portret van Leo

Dankzij contacten tussen de vriendenclubs van het museum enerzijds en de agent (vertegenwoordiger) van kunstenaar Gerti Bierenbroodspot, de nicht van Leo Gestel anderzijds, werd afgelopen voorjaar een verkoopmanifestatie van tekeningen gehouden. Het museum kreeg de eerste keus uit het materiaal dat Bierenbroodspot had geërfd.

De negen tekeningen zijn op 17 september officieel aangeboden. Maar agent Karin van der Beek kwam bij deze gelegenheid met nog meer bijzonder materiaal rondom Gestel. Een portret van Leo bijvoorbeeld dat vermoedelijk zijn oom Dimmen maakte. Ook ontdekte Van der Beek in de collectie van Bierenbroodspot een schilderijtje van de hand van Leo's vrouw An Overtoom.

Collectie digitaal toegankelijk

Verder zijn onder meer onbekende foto's opgedoken en een tweetal geïllustreerde briefkaarten die vriend en stadsgenoot Cornelis Vreedenburgh (1880-1946) aan Gestel stuurde. De werken worden bij de eerstvolgende wisseling van collectie in de Gestel-kamer in het museum tentoongesteld, aldus directeur Arja van Veldhuizen. De directeur: "De Gestel-verzameling staat bovendien hoog op de lijst om online te publiceren op Collectienederland.nl. Zo wordt de verzameling op termijn onderdeel van de Collectie Nederland en daarmee ook van Europeana, een internationaal portaal voor cultureel erfgoed. Dat maakt deze Gestels straks zichtbaar voor iedereen!"

Behalve zijn schilderpalet kwamen er nog meer parafernalia van Leo Gestel van de zolder van Gerti Bierenbroodspots atelier, waardoor je in het museum nog dichterbij Gestel komt. Foto: Aart Sliedrecht.

Andy Llanes Bulto | *Pillow Fight* | olieverf en 24-karaats bladgoud op doek | 2023 | Courtesy Galerie Ron Mandos, Amsterdam. ©Andy Llanes Bulto

Sinds enkele weken is in het museum de tentoonstelling *Topvorm* te bewonderen. Sport -met name in verenigingsverband- in de beeldende kunst staat centraal. Wat blijkt: sport is een grote inspiratiebron voor hedendaagse kunstenaars. De interesse van Mexicaanse kunstenaar Andy Llanes Bulto zou je 'klassiek' kunnen noemen. Hij schildert naakte worstelaars en richt zich op het geïdealiseerde menselijk lichaam en de uitdrukking van de spieren. Chris Rijks humoristische benadering is meer hedendaags. Als homoseksueel denkt hij na over de inclusie van de LHBTQ gemeenschap in de sport en dan met name in de 'mannelijke' voetbalwereld. Antoine Peters werk *Scrimmage* is een goede metafoor voor het verenigingsleven. Soms liggen de leden -met al hun verschillen- in de clinch maar komen ze er toch samen uit. Tenslotte wil ik het prachtige werk van Thenjiwe Niki Nkosi onder jullie aandacht brengen. Haar videokunstwerk en schilderijen gaan over 'anders' zijn. Over de harde turn-

VAN HET MUSEUMBESTUUR

Beste associés van de Vroedschap van Woerden Anno 2018

Inmiddels is de tentoonstelling over het Defensie-eiland achter de rug. Deze tentoonstelling heeft het qua bezoekersaantal behoorlijk goed gedaan. Leuk is om te constateren dat met deze tentoonstelling veel bezoekers zijn aangetrokken die nooit eerder in het Stads museum zijn geweest.

Op dit moment loopt de tentoonstelling *Topvorm: Sport + Kunst* naar een idee van Frans Lander. In de speciaal voor deze tentoonstelling gemaakte audiotour vertellen negen Woerdense sporthelden (Charles Abramsen, Dominique van Dalsen, Sven Dekker, Ellen van Dijk, Tim Gras, Ibtissam Issarti, Thijs Ros, Esther Vergeer en Margriet Vermeij) hun persoonlijke verhaal bij een favoriet kunstobject. Ook hebben zij eigen objecten ingebracht die voor hen belangrijk zijn.

Daarnaast is het team druk bezig om in overleg met de gemeente een nieuwe locatie te vinden voor ons depot. Na vele jaren genoten te hebben van de gastvrijheid van Kromwijk

cultuur waarin atleten onder een vergrootglas liggen en beoordeeld worden van hun kapsel tot hun prestaties. En over zwart zijn binnen de witte turnwereld. Hoe voelt het om ergens te komen waar je uit de toon valt en niemand je verwacht had?

Bij deze tentoonstellingen organiseert het museum extra activiteiten zoals filmavonden, creatieve én lego workshops. Voor meer info, zie: www.stadsmuseumwoerden.nl

Het museum richt zijn pijlen op 13.000 bezoekers dit jaar. Dus als je nog niet bent komen kijken, maak er dan nog een mooi uitje van in de laatste weken van dit jaar!

BLOED, ZWEET EN TRANEN

Natuurlijk kijkt het museum al verder dan 2025. Vanaf april 2026 opent de tentoonstelling *Bloed, zweet en tranen*, de wonderde wereld van de zakdoek (werktitel) in samenwerking met kunstenaar Eline Janssens. De zakdoek -een vierkantje stof- heeft door de eeuwen heen veel meer gedaan dan neuzen snuiten. Het doekje dat we vaak achteloos in een jaszak stoppen, blijkt een bron van herinneringen, gebruiken en tradities. Het museum toont aan de hand van thema's de geschiedenis van de zakdoek en de vele, cultureel bepaalde verschijningsvormen, zoals de 'lenso' in de Molukse gemeenschap. Eline Janssens maakt speciaal voor deze tentoonstelling nieuwe objecten en inspireert ook Woerdense amateurkunstenaars om de zakdoek opnieuw uit te vinden.

Oproep

Aan zakdoeken kleven vaak mooie herinneringen en verhalen. Die wil het museum graag horen! Daarom roepen we iedereen op om ons foto's van zakdoeken en bijbehorende verhalen te mailen op contact@stadsmuseumwoerden.nl

Dan krijgt jouw zakdoek straks misschien een plek in de tentoonstelling.

Stephanie Rompa, conservator

aan de Oostzee lijkt nu een overgang naar het pand waarin ook Ferm Werk is gehuisvest het meest opportuun. Aangezien de gemeente Woerden in belangrijke mate eigenaar is van de collectie van het Stads museum, hebben vertegenwoordigers van de gemeente -vanuit beleid en huisvesting- een belangrijke stem in dit (keuze)proces en verwachten we dat de gemeente ook in belangrijke mate zal bijdragen aan de kosten die hiermee zijn gemoeid.

Tot slot wil ik de Vroedschap en Vrienden van het Stads museum, Gerti Bierenbroodspot en Karin van der Beek hartelijk danken voor de Gestel-veiling die op 27 maart j.l. heeft plaatsgevonden en waarvan de opbrengst tijdens een feestelijke bijeenkomst in september aan het Stads museum is overhandigd. Veel Woerdenaren hebben tijdens de veiling hun kans gegrepen om een originele Gestel-tekening te bemachtigen.

Volkert Batelaan

Bestuursvoorzitter Stichting Stads museum Woerden

Frans Lander bij het schilderij van zijn vrouw Tieneke door Ido Vunderink.

De in Woerden bekende PvdA-politicus Tieneke Lander-Riemersma overleed in 2020. Ze zat zeventien jaar in de Woerdense gemeenteraad. Was van 1988 tot 2000 wethouder Sociale en Culturele Zaken en zeer betrokken bij bijvoorbeeld vluchtelingenwerk en de realisatie van een theater in Woerden. In haar huisvestingsbeleid had ze een eigen spreekuur voor woningzoekenden.

FRANS LANDER, FILOSOOF EN VOORVECHTER VOOR KUNST EN CULTUUR

'HET ADAGIUM DAT DE KUNST HET VOLK VERHEFT IS WEL AAN MIJ BESTEED'

"Troost; kunst biedt ook troost," zegt Frans. "Tieneke is nog elke dag bij me." Hij knikt in de richting van het grote geschilderde portret van zijn vrouw Tieneke die in 2020 overleed. "Een prachtig werk van Ido Vunderink." Net toen ik in de lift stond naar Frans appartement op vijfde etage bedacht ik me dat 'Residence Luxembourg' in zekere zin wel past bij deze Europeaan en wereldburger. Ik voel me welkom: de kopjes staan al klaar op tafel. Thee of koffie Nieck? Koffie graag. De bel. "Woerden is toch altijd net weer wat verder fietsen dan ik denk," zegt Jaap. Frans zet thee voor hem.

Het schiet me te binnen dat we gedrieën eerder dit jaar bij elkaar hebben gezeten. In een overleg ter voorbereiding van de lezing over stedenbouwkundige transformatie door Adriaan Geuze die we samen met het bestuur van De Vrien-

den van Het Stedsmuseum op een zonnige zondagmiddag (11 mei) hebben georganiseerd in het kader van de tentoonstelling over de wording van het Defensie-eiland. Behalve dat Frans als secretaris van De Vrienden van Stedsmuseum Woerden initiator en mede-organisator was van dit evenement, schreef hij daarover nog een mooi verslag in het vorige bericht. Behalve een zeer erudiete denker is Frans ook een bevlogen doener.

Dat 'doen' komt van huis uit. Hij is een zoon van een ondernemersechtpaar. "Ik ben geboren in Delft. Mijn vader en moeder hadden een slagerij. Die mensen werkten keihard. Mijn moeder kreeg 16 kinderen, waarvan ze er twee verloor. Een dag na een bevalling schreef ze op het kraambed alweer de nota's. We waren Katholiek. Op woensdagavond

Château de Méridon - Ligt direct ten zuiden van Parijs in de regio Île-de-France. Het kasteel wordt na de Tweede Wereldoorlog door de Nederlandse overheid gehuurd als opvangcentrum voor mensen die zwaar getroffen zijn in de oorlog. Kort daarna (1946) wordt het aangekocht door de staat om Nederlandse boeren die naar Frankrijk willen emigreren voor te bereiden op de Franse taal en gewoontes. Daarna wordt het een onderdeel van de Nederlandse Volkshogescholen om cursisten uit Nederland en andere Europese landen kennis te laten maken met de Franse cultuur. In 1958 wordt het werk voortgezet door de vereniging Centre culturel Franco-Néerlandais. - Bron: Wikipedia.

Cas Oorthuis | Volkshogeschool, Bergen |1961| Nederlands Fotomuseum. Volkshogeschool Bergen - Volkshogeschool De Zandhoeve werd in 1939 opgericht in Bergen en was geïnspireerd door de Deense folkehøjskole. De school was een plek voor discussie, studie en gemeenschapsleven, met een breed aanbod aan cursussen variërend van kunst tot maatschappelijke vorming. In de jaren '90 veranderde het beleid, wat leidde tot de oprichting van een trainingsbureau dat de principes van de volkshogeschool voortzette, en in 2002 werd de locatie omgedoopt tot het congres- en vergadercentrum. Bron: Hotel Blooming, Bergen NH.

brachten we een verse, huisgemaakte leverworst naar de pastorie. Cultuur? ik wist niet wat het was! Maar ik was wel leergierig, las- en schreef graag, ook al gedichten.'

Dé kunst- en cultuurfilosoof van Woerden

Frans blijkt een goed stel hersens te hebben en doet na de lagere school bij de Jezuïeten Gymnasium Alpha. "Thuis voelde ik me stabiel -mijn ouders hadden een goed huwelijk-, maar verder studeren werd niet aangemoedigd. Mijn vader had geen hoge dunk van 'de studenten in zijn stad die alle tijd hebben om 's middags in het open raamkozijn te zitten'. Het was de huisarts die mijn ouders vertelde dat verder studeren goed voor mij was." Frans gaat naar de sociale academie studeert volwasseneneducatie en sociaal cultureel werk. Hij slaagt cum laude. Daarna doet hij op de Universiteit van Amsterdam cultuurfilosofie en kiest als bijvak kunstgeschiedenis. Frans Lander wordt dus zeer terecht dé kunst- en cultuurfilosoof van Woerden genoemd.

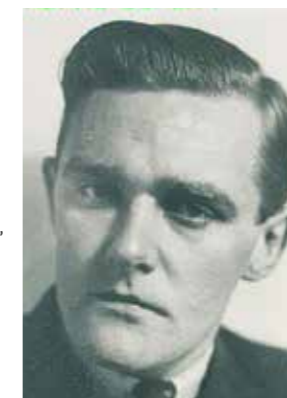
Na zijn studie gaat Frans werken bij het cultureel centrum Franco-Neerlandaise als 'animateur socioculturel'. Het centrum is onderdeel van de Nederlandse Volkshogescholen en gevestigd in een prachtig kasteel, Château de Méridon in Chevreuse ten zuiden van Parijs in de regio Île-de-France.

Na een jaar keert hij terug naar Nederland en gaat hij als senior cursusleider bij de Volkshogeschool Bergen (N.H.) aan de slag. De school wordt geleid door Oscar Guermonprez. "Guermonprez was een ongelofelijke inspirerende persoonlijkheid. Eén van mijn leermeesters - ieder mens heeft er wel een of een aantal van." Guermonprez geeft Frans de onschatbare maatschappelijke waarde van kunst en cultuur mee. "Twee anderen die ik als mijn leermeesters beschouw waren Piet Gathier en Ferdinand Mertens. Hen leer ik later kennen tijdens mijn werk bij OCW (Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen-NE). Gathier was Directeur Generaal Onderwijs en leerde mij de kneepjes van vak der internationale diplomatie. Topambtenaar Ferdinand Mertens gaf mij inzicht in het ambtelijk denken en handelen."

Bij de Volkshogehool in Bergen werkt ook de Groningse Tieneke Riemersma. De collega-cursusleiders worden verliefd en als echtpaar vertrekken ze een jaar later naar Frankrijk als Frans (als twintiger!) gevraagd wordt om directeur te worden van het Centre culturel Franco-Néerlandaise, waar hij al eerder als animateur werkte.

Oscar Guermonprez (1912 - 1977) was cursusleider en directeur van Volkshogeschool Bergen. Hij behoort tot de grondleggers van het moderne vormings- en volksontwikkelingswerk, cultuureducatie en de democratische burgerschapsvorming. Guermonprez is ruim veertig jaar actief geweest in het volkshogeschoolwerk. Hij stond aan de wieg van wat we nu 'een leven lang leren' en 'participatie' noemen. -Bron: o.a. canonsociaalwerk.eu en Wikipedia.

Foto van Oscar door zijn broer: kunstenaar Paul Guermonprez | 1930-1940. Collectie Stedelijk Museum, Amsterdam

Vol ambitie begint hij in Chevreuse. Zowel het kasteel als de organisatie hebben te kampen met achterstallig onderhoud. Frans weet de organisatie weer overeind te tillen en tot bloei te brengen. En de kinderen worden er geboren. 'Het was dag- en nacht werken, het werk gaf zeker energie, maar nam me ook totaal in beslag.'

Na zeven jaar, midden jaren '70, verhuizen Tieneke en Frans naar Scheemda in Oost-Groningen, 'terug naar' Tienekes geboortegrond. Frans wordt directeur van de stichting Permanente Educatie Oost Groningen. Tieneke vindt er helemaal haar draai en begint een mooie maatschappelijke carrière. Zo wordt ze o.a. ook als PvdA-politicus lid van Provinciale Staten en kan gedeputeerde worden. Frans voelt zich echter niet senang in het hoge noorden. "Ik ambieerde een baan met meer uitdaging en meer contacten, het liefst ook internationale. Tieneke koos voor mij." In 1978 gaat Frans aan de slag op het Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen. Hun woonplaats wordt mooi centraal -niet ver van 'de residentie'- Woerden.

Op het departement slaat Frans verder zijn vleugels uit. Als hij in 2000 afscheid neemt kan hij terugkijken op een indrukwekkende staat van dienst. Als initiator, ontwikkelaar en doorzetter geeft hij in verschillende functies mede vorm aan het Nederlandse overheidsbeleid op het gebied van onderwijs.

Zo staat hij bijvoorbeeld aan de wieg van het Europees Platform voor het Nederlandse Onderwijs, het International Centre for Educational Innovation aan de Herzen Universiteit van Sint Petersburg, waar hij vice-voorzitter is van het bestuur en van het Centre Européen des Langues Vivantes

El Greco | 1608-1614 | *De Opening van het Vijfde Zegel*. Domenikos Theotokopoulos, bekend als El Greco (een Spaanse verbastering van het Italiaanse 'Il Greco', 'De Griek'), werkte voornamelijk in Spanje. Werd na zijn dood eeuwenlang niet als belangrijk kunstenaar gezien. Eind 19e eeuw ontstond echter bij kunstenaars, die probeerden de kunst te transformeren en nieuwe wegen te ontwikkelen, hernieuwde belangstelling voor zijn hoogst persoonlijke expressie.

van de Raad van Europa in Graz (Oostenrijk). Ook daar is hij enkele jaren bestuurslid. In ons land wordt hij beschouwd als de architect van de internationalisering van het onderwijs, door de vele programma's die hij, al dan niet in Europees kader, daarvoor schrijft en lanceert. Daarvoor wordt hij onder meer koninklijk onderscheiden.

Woerden in ontwikkeling "Hoewel Woerden nog steeds dorpse trekken heeft - en dat bedoel ik positief - heb ik de stad wel stadser zien worden." Frans vindt dat Woerden zich pakweg de laatste 25 jaar echt heeft ontpopt op het gebied van kunst- en cultuur. In de jaren '80 begint er geleidelijk behoefte te ontstaan aan een museum dat meer is dan een oudheidkamer en een theater in het centrum. De Streekmuziekschool had onderkomen gekregen in Het Klooster en begon zich te ontwikkelen tot plek voor podiumkunsten. In de jaren '90 krijg het een theater in de binnentuin - een grote wens van Tienieke als wethouder gaat in vervulling. En Woerden groeide verder en daarmee ook haar culturele ontwikkeling. Vandaag de dag bloeit de stad op cultureel gebied.

"De vijf professionele instellingen: Het Klooster, Stadsmuseum Woerden, KUVO, Bibliotheek en het Cultuur Platform weten elkaar steeds beter te vinden en er zijn zoveel fantastische particuliere creatieve initiatieven... StraatTheater-Festival, Singelkunst, Kunstpark, Atelierroutes, Historische Spelen,... ik noem er maar enkele... We zijn echt een culturele gemeente met een 'waarde én volle' culturele agenda geworden. Kijk je naar de begroting van Woerden, dan geeft ze daar zeker niet teveel geld aan uit."

Frans is verheugd dat er dit jaar -na jaren- een nieuwe beleidsnota verscheen. Daarmee geeft het gemeentebestuur aan kunst- en cultuureducatie en beleving serieus te nemen. "Het is zó belangrijk voor de samenleving dat -zeker ook jonge kunstenaars- een podium krijgen."

'Wat is een stad zonder museum' is de titel van de lezing die Frans hield in maart 2019 bij de allereerste bijeenkomst van de associés. Gelukkig doorvoelen we dat Stadsmuse-

Francis Bacon
Zelfportret | 1971
olie op doek
Centre Pompidou,
Musée national
d'art moderne-
Centre de création
industrielle, Paris.
© The Estate of
Francis Bacon.

Francis Bacon (Dublin, 28 oktober 1909[1] - Madrid, 28 april 1992[2]) was een Iers-Britse expressionistische kunstschilder. Hij maakte portretten van personen, wier gezicht of lichaam misvormd was om een betere indruk van hun psychische en emotionele gesteldheid te geven. Bacon portretteerde niet de buitenkant van mensen, maar hun binnenkant. Zijn schilderijen hebben vaak een groteske, duistere en angstaanjagende uitstraling.

Betrokken dichter

"Cultuur? ik wist niet wat het was! Maar ik was wel leergierig, las- en schreef graag, ook al gedichten." Al in zijn jonge jaren is Frans een poëet. Tijdens het uitwerken van dit interview stuurde hij me een aangrijpend gedicht dat hij in november voordroeg in de dichtersgroep. Hij zelf noemt het *geëngageerde* poëzie. Raak getypeerd.

MARGRATEN

Daar liggen ze die duizenden

die voor onze vrijheid hun leven gaven

broederlijk bijeen zonder onderscheid

zwart en wit tot dezelfde strijd geroepen

de dood heeft ze omarmd zonder enig voorbehoud

de vrijheid gaat in het rood gekleed

niet in zwart-wit maar gekleurd als het bloed voor ons vergoten

maar nu worden oorlogs kameraden wreed gescheiden

een almachtige staat gaat kleur bekennen en

wist de namen van hen die ongelegen komen

en scheurt hun zwarte bladzijde uit het oorlogsboek

alsof hun dood geen betekenis had

alsof ze niet voor ons hun leven gaven

Hun leven wordt ten tweede maal vernietigd

hun betekenis voor ons voorgoed begraven.

um Woerden onze stad betekenis geeft en andersom. Een belangrijke taak met een grote verantwoordelijkheid voor het bestuur en medewerkers. Het museum is van ons Woerdenaren. Dat er daarom laagdrempelige thematentoonstellingen en activiteiten worden georganiseerd, waarbij het accent ligt op onze lokale geschiedenis, juicht Frans dan ook van harte toe, maar hij zet hierbij wel een kanttekening. Een museum is een culturele instelling, maar -met alle respect- geen buurthuis. Frans stelt: "Mensen zijn, zeker in onze snelle tijd, op zoek naar zingeving. Kunst biedt daartoe een mogelijkheid. Het museum is in die zin een moderne,

Henri Matisse | *De dans II* | 260 x 391 cm | olieverb op doek | 1909/1910
Hermitage, Sint-Petersburg, Rusland

De dans geldt als het bekendste schilderij van Matisse en wordt algemeen erkend als keerpunt in zijn werk en in de ontwikkeling van de moderne schilderkunst. Zijn tijdgenoten vonden het onbeholpen en ruw. Uit het schilderij spreekt de ontluikende fascinatie van de schilder voor primitieve kunst. Hij gebruikte een klassiek, fauvistisch kleurenpalet: de intense, warme kleuren tegen de koele, blauw-groene achtergrond en de ritmische herhaling van de dansende naakten brengen een hedonistische levenshouding en gevoelens van emotionele bevrijding tot uitdrukking.

Frans Lander is geboren op 2 januari 1939 in Delft. Na zijn gymnasium alpha studeerde hij volwasseneducatie en sociaal cultureel werk aan de sociale academie in Den Haag en slaagde cum laude. Daarna studeerde hij cultuurfilosofie en kunstgeschiedenis aan de Universiteit van Amsterdam.

Beroeps carrière

1964-'65 animateur Centre socio-culturel Château de Méridon

1966-'67 senior cursusleider volkshogeschool Bergen NH

1968-'74 directeur Centre socio-culturel franco-néerlandais

Château de Méridon, Chevreuse, Frankrijk

1975-'78 directeur stichting Permanente Educatie Oost Groningen

1978-2000 Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen

onder meer: secretaris Ministeriële Onderraad Volwasseneducatie;

hoofd Volwasseneducatie, hoofd afdeling Europa, delegatieleider

Onderwijscomité Europese Gemeenschappen; projectdirecteur

Internationalisering en Voorzitter Europees Onderwijscomité.

Gaf leiding aan de Internationale Betrekkingen OCenW en was

Raadadviseur van de Minister

Think global, act local

Frans is in alle opzichten de verpersoonlijking van 'Think global, act local.'

Want naast zijn werk als topambtenaar voor Nederland op het gebied

van internationale samenwerking wordt hij vlak na zijn komst in Woerden

sociaal maatschappelijk actief. In de jaren '80 is hij enkele jaren voorzitter

van de stichting voor buitenlandse gastarbeiders. In de jaren '90 wordt hij

lid van het Burgercomité Ontwikkelingssamenwerking. De meeste jaren

van de 14 jaar dat hij daar lid van is vervult hij de functie van secretaris.

aan de kunst gewijde tempel, waar je ver van al het lawaai en onrust in de samenleving intensief in contact kunt treden met beeldende kunst in zijn verschillende verschijningsvormen, een onbekende wereld kunt ontdekken, die voorbij woorden ligt."

Zélf stond Frans in zijn jeugd sprakeloos voor *El Greco* in het Prado in Madrid. "Een kunstenaar die mij recht in mijn ziel, weet te beroeren. Vergelijkbare intense ervaringen heb ik oog in oog met het werk van Francis Bacon. Ook Matisse weet me emotioneel diep te raken, maar in een andere gemoedstoestand. Verder ben ik een groot liefhebber van de Vlaamse expressionisten. Van onze eigen Gestel treft mij het schilderij *de Spakenburgse vrouwen* - uitdrukking van de oermens."

Zeer krachtig werk, duidelijk beïnvloed door zijn vrienden uit Vlaanderen, waar hij zich meer dan waar ook heeft thuis voelt en redelijk gelukkig is, zoals blijkt uit zijn notities. We mogen ons gelukkig prijzen dat dit werk tot onze eigen collectie in Woerden behoort. Hier is Gestel op zoek naar het grofstoffelijke oerelement in deze typisch Hollandse bevolkingsgroep. Bron: *Iconen van Woerdense kunst* | 2022 | Frans Lander

Leo Gestel
Spakenburgse vrouwen
ca 1930
Stadsmuseum Woerden

In die rol zet hij zich in voor ontwikkelingsprojecten in Afrika, in het bijzonder in Bénin. Voor dat doel organiseert hij ook in Rotary-verband fundraisingacties. In dit verband is hij tevens een onmisbare schakel in het warm houden van de stedenvriendschap Woerden-Steinhagen. Twaalf jaar geleden organiseerde Frans een activiteitenweek 'Marokko in de polder' om Woerdenaren beter kennis te laten maken met de positie en cultuur van de Marokkaanse Woerdenaren.

Samenwerker Frans Lander is een voortrekker en drijvende kracht achter de schermen van sociaal en cultureel maatschappelijke organisaties. Hij is meer dan elfjaar lid en vicevoorzitter van het VSB-fonds Woerden. Was bestuurslid en enige tijd ook waarnemend voorzitter van het bestuur van Stadsmuseum Woerden en is nu bestuurslid van de Vrienden van het Stadsmuseum.

Kunstkenner Frans Lander is lid van het comité van aanbeveling van de Atelierroute Groot Woerden en opent en/of becommentarieert al 21 jaar lang de daarbij behorende tentoonstelling. Hij was meer dan 20 jaar lid van de expositiecommissie van het Hofpoortziekenhuis en organiseerde daar reguliere tentoonstellingen en is lid van de gemeentelijke expositiecommissie.

Verbinder Frans Lander is oprichter van het Cultuur Platform Woerden en van het Loket Spontane Zaken, waarvan hij in de beginperiode ook voorzitter was en thans erevoorzitter. In dat kader heeft hij verschillende culturele activiteiten ontwikkeld, zoals het cultuurcafé en een Italiaanse cultuurzondag. Frans heeft vele tentoonstellingen geopend waaronder verschillende van Ido Vunderink over wie hij ook een boek heeft geschreven.

Frans was ook oprichter van het Millennium Platform Woerden en heeft in die rol vele bewustwordingsacties georganiseerd en inleidingen gehouden. Tezamen met zijn vrouw Tienieke heeft hij zich beijverd voor de vrijlating van de Palestijnse arts, Ashraf Elhagoug, ten onrechte gevangen gehouden in Libië. Na diens vrijlating spant hij zich nog steeds in voor Ashraf en zijn familie.

"**Beste Frans, even buiten de lijnen**, de praktische bezwaren opzij. Je werpt je blik vooruit. Wat is je gedroomde museum, je ideaal?"

"Dan wordt het huidige museumgebouw, dus het oude stede huys, een dependance van het museum en Het Kasteel van Woerden het hoofdgebouw. Dat leent zich qua identiteit, ligging en volume het allermeest voor een museaal museum."

Behalve dat inspirator Frans Lander ons Stadsmuseum een warm hart toedraagt is hij ook een onbaatzuchtige adviseur, vraagbaak én inspiratiebron. Ideeën voor tentoonstellingen, zoals 'Street Art' en 'Topvorm; sport en kunst' ontspruiten uit zijn brein. Met plezier verrast hij regelmatig De Vrienden en medewerkers van het Stadsmuseum met een boeiende lezing.

Dank je wel Frans

Jaap en ik ervaren dit gesprek met Frans ook als een verrassing. Als we onze jas aantrekken wijst Frans ons op de foto van 'zijn kasteel Chevreuse' die in de gang hangt. Dalend in de lift spreken we naar elkaar uit wat een genot het is om te luisteren naar deze vurige en volleerde verteller. Weer op de begane grond buiten. Achter ons veert de voordeur langzaam dicht. We concluderen dat niet alleen het Stadsmuseum veel te danken heeft aan deze diplomatieke wijsgeer. Heel kunst- en cultuurminnend Woerden mag in zijn handen wrijven met deze verheffende voortrekker en verbinder.

IN GESPREK MET PETER BOL, BOUWONDERNEMER INVESTEREN IN MAATSCHAPPELIJK WOERDEN

Bouwkundige, geboren (27-09-1971) en getogen in Woerden. Runt samen met Arjan Ton Bolton *Ontwikkeling & bouw*. Is ook bestuurslid van de Stichting Het Kasteel van Woerden. Getrouwd met Karin. Kinderen: Marije (26), Marc (24) en Vera (22). "Momenteel lees ik *De Wisselwachter*. Nieuwe geschiedenis, boeiend geschreven door Geert Mak. Dat soort boeken lees ik graag. Liever dan fictie en zeker geen science-fiction." Film: "Ik ben geen bioscoopbezoeker, zo'n dertig jaar geleden gingen we naar de Titanic, maar ik was meer bezig met m'n meisje. Goede Nederlandse liedteksten kunnen me raken. Ik sta vijf dagen per week, 24/7, aan. Op zaterdag tuinier ik vaak, dat is ontspannend."

Met Peter Bol heb ik afgesproken in de Vroedschapszaal van ons monumentale Stadsmuseum. Op steenworp afstand van een fraai restauratieproject van Bolton in de Rijnstraat. Peter: "De oude likeurfabriek die we nu in eer aan het herstellen zijn, een rijksmonument... ik betrap me erop dat ik er vaker kom dan 'zakelijk-economisch' écht nodig is. Als huidige generatie onderhoud en verzorg je gebouwen die al generaties lang meegaan. Door ze in stand te houden maak je ze klaar voor de volgende generaties. Zo maak je deel uit van de geschiedenis van een gebouw."

"Oude binnensteden ademen ambachtelijkheid; ze laten de kracht en kunde van het vakmanschap zien. Bouwkunst spreekt me daarin enorm aan. Door mijn bouwtechnische interesse word ik altijd meteen getrokken door constructies en materialen buiten én binnen. Zodra ik een gebouw inloop kijk ik naar de wanden, plafonds, trappen, kozijnen, het geheel... dan zoom ik in op de details. Hoe zit het in elkaar, hoe is het gemaakt. En ook: is hier zorgvuldig te werk gegaan? Bouwkunst zit ook in nieuwbouw, maar het handschrift van de vaklieden dat je in historische bouwwerken ziet, dat komt voor mij in de buurt van kunst, dat vind ik kunstzinnig. Ik geniet echt van elk bouwproces, ook in de zin van wat je met elkaar tot stand brengt."

Ik heb me nooit afgevraagd of bouwkunde iets voor me was. Als kind speelde ik met technisch Lego, deed als tiener op zaterdag ook klusjes voor het bedrijf, nooit getwijfeld. Bouwen en dit bedrijf, het zit als gegoten. 'De appel valt niet ver van de boom' is op mij van toepassing. Ook mijn woonplaats Woerden. Ik ben hier geboren en getogen en de stad past ook precies. Qua mentaliteit en maat: niet te groot, niet te klein."

In 2005 nam Peter Bol samen met Arjan Ton het toen 35 jarige Bolton van hun vaders over. In 2017 verhuisden ze het bedrijf van Zegveld naar Woerden. De kracht van het beeld realiseerde Peter zich toen het nieuwe kantoorpand van Bolton op 'een van de hoeken van Woerden met Het Groene Hart' af was.

"Het bedrijfspand van Bolton symboliseert ook de slagkracht van onze samenwerking en hoe wij elkaar aanvullen. Arjan was meteen bezig met de architectuur en ik merkte aan mezelf als bouwkundige dat ik bezig was met maakbaarheid van de plannen. Ik ben basaler en had me de impact die het gebouw op ons bedrijf en de omgeving heeft van tevoren niet kunnen bedenken."

Arjan is de ontwikkelaar van ons tweeën. Sterk bezig met zichtbaarheid en innovatie: hij wil nieuwe dingen maken, vooruitdenken. Zelf denk ik bij een bouwplan aan maakbaarheid, onderhoud en duurzaamheid."

We kunnen ook goed loslaten en mensen vertrouwen geven. Als je mensen vertrouwen geeft, nemen ze ook verantwoordelijkheid voor hun werk. Niemand is perfect, iedereen maakt wel eens een foutje. Maar als je een bedrijf hebt met de omvang van het onze (inmiddels zo'n 100 medewerkers), dan móét je kunnen loslaten en accepteren dat mensen op sommige terreinen meer verstand hebben dan jij."

De gevoelens bij de grote levensgebeurtenissen, zoals bij je huwelijk, de geboorte van je kinderen, het overlijden van een dierbare, kan ik ook hebben bij het luisteren naar muziek. Als technicus benijd ik taalkundige mensen die de uitdrukingsvaardigheid hebben om te duiden. Laatst hoorde ik Kees van Ekris (theoloog, scriba van de Protestantse Kerk Nederland), over de kracht van het mythische. Ook was ik onder de indruk van de speech van Peter van Uhm tijdens de viering Staten-Generaal 80 jaar Vrijheid (20 november jl.). Ik realiseer me dan ook hoe belangrijk luisteren naar elkaar is. Ik heb een kerkelijke achtergrond en ben dan ook opgegroeid met de prachtige verhalen uit de Bijbel. Enkele jaren geleden gingen we op vakantie naar Israël. Het op die eeuwenoude plekken zijn, zoals op de Tempelberg, was een overweldigende ervaring."

"Het was Jaap Breunnesse, de meest welbespraakte ex-bouwondernemer van Woerden (Peter glimlacht), die mij en Arjan over wist te halen met Bolton associé te worden. Als loyaal Woerdens bedrijf toon je graag je betrokkenheid en goede wil bij de lokale samenleving. Wij beseffen ons dat we daar deel van uitmaken en als werkgever onderdeel zijn van dit weefsel. Het is mooi om als bedrijf in het kader van maatschappelijk verantwoord ondernemen -je voegt de daad bij het woord-, het staat goed op je 'bedrijfs-cv' en dat helpt je uiteindelijk ook weer bij je personeelsbinding en -werving. Graag heb je mensen in dienst die ook uit de omgeving komen."

Voormalige likeurfabriek
Rijksmonument. Gebouwd in 1888. Begin 20ste eeuw in gebruik als kaas-pakhuis door achtereenvolgens de firma J. Ruijs, J. Molenkamp en L.D. Huisman. In de nok een trijshuis met een kap boven de hijsinstallatie die zich daar bevond. Het woord trijshuis betekent hijsen. Neorenaissancestijl. Architect: Nicolaas Molenaar. Detailfoto 16-12-2025: het oorspronkelijke opschrift is op het boogveld boven het venster op de eerste verdieping teruggebracht. Bronnen: ANWB, RCE.

